

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1To/4/2012
Identifikačné číslo spisu:	9511100165
Dátum vydania rozhodnutia:	02.05.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Toman
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9511100165.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. mája 2012 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného Ing. H. V., pre prečin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní poškodenej strany Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica z 10. januára 2012, sp. zn. BB-3 T 33/2011, takto

rozhodol:

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. a podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodenú stranu Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa odkazuje so svojim nárokom na občianske súdne konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica z 10. januára 2012, sp. zn. BB-3 T 33/2011, bol obžalovaný Ing. H. V. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/1 Gv 146/11-9, zo dňa 10. novembra 2011 pre skutok v obžalobe právne kvalifikovaný ako prečin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že ako zakladateľ a splnomocnenec občianskeho združenia ŠK POWER FACTORY Stará Ľubovňa, Letná 28 (neskôr zmena názvu na KŠK mesta Stará Ľubovňa) uzatvoril s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovni (ďalej len ÚPSVR Stará Ľubovňa) dňa 13. júla 2009 Dohodu č. 19/§56/2009/NP II-2 o poskytnutí príspevku na zriadenie chránenej dielne alebo chráneného pracoviska podľa § 56 zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a vyhlášky MPSVR SR č. 44/2004 Z. z., ktorou sa vykonáva ustanovenie § 69 ods. 2 uvedeného zákona v znení neskorších predpisov (ďalej len dohoda), predmetom ktorej spoločne s uzavretým Dodatkom č. 1 k tejto dohode bolo poskytnutie finančného príspevku na zriadenie chráneného pracoviska, v celkovej sume 9 060,57 eur, pre občana so zdravotným postihnutím po dobu najmenej dvoch rokov, keď na pozíciu prevádzkara fitnesscentra zamestnal L. P., nar. XX. H. XXXX, bytom L., ktorý však na uvedenom pracovisku pracoval len do

konca mesiaca august 2009 a následne vykonával inú pracovnú činnosť v spoločnosti AHM Metal, s.r.o. v Hniezdom, napriek tomu Ing. H. V. počnúc „Žiadosťou o úhradu platby č. 3“, ktorú predložil 6. novembra 2009 ďalej mesačne do 2. decembra 2010 predkladal žiadosti o úhradu platby, ktoré nepreukazovali skutočne vynaložené náklady na celkovú prácu občana so zdravotným postihnutím, čím použil príspevok v rozpore s podmienkami poskytnutia a účelom použitia stanovených v zákone č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti, a takýmto konaním spôsobil pre ÚPSVR Stará Ľubovňa škodu vo výške 4 605,17 eur, z čoho 85 % tvorili finančné prostriedky Európskeho sociálneho fondu vo výške 3 914,39 eur a 15 % tvorili finančné prostriedky zo štátneho rozpočtu SR vo výške 690,77 eur, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie poškodená strana Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa. Odvolanie poškodenej strany smerovalo výlučne proti chýbajúcemu výroku o náhrade škody. V písomných dôvodoch odvolania vytýkala súdu prvého stupňa absenciu výroku o náhrade škody, čím súd neumožnil poškodenej strane uplatniť náhradu spôsobenej škody mimo trestného konania. Ako poškodená strana sa domáha náhrady spôsobenej škody, nakoľko je nesporné, že príspevok bol obžalovanému poskytnutý.

Zástupkyňa Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom uviedla, že prvostupňový rozsudok považuje za zákonný a správny. Pokiaľ sa neuvádzal v prvostupňovom rozsudku výrok o náhrade škody, stalo sa tak z dôvodu, že súd vyslovil, že nebolo preukázané, že sa skutok stal.

Obžalovaný navrhol odvolanie poškodenej strany ako nedôvodné zamietnuť. Poukázal na to, že v danom prípade bol oslobodený spod obžaloby prokurátora podľa § 285 písm. a/ Tr. por. a absencia výroku o priznaní nároku na náhradu škody je v súlade so zákonom.

Na základe odvolania podaného poškodenou stranou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa, odvolací súd sa zaoberal jej odvolaním, pričom doplnil výrok o náhrade škody, pretože súd prvého stupňa pochybil, keď nerozhodol aj o riadne a včas uplatnenom nároku tejto poškodenej strany na náhradu škody. Z obsahu trestného spisu jednoznačne vyplýva, že splnomocnená zástupkyňa poškodenej strany Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa - JUDr. Anna Sroková uplatnila v zápisnici o výsluchu poškodeného dňa 23. augusta 2011 pred vyšetrovateľom, nárok na náhradu škody voči obžalovanému v celkovej výške 4 605,17 Sk. Uviedla, že z takto poskytnutého príspevku tvorili 85 % finančné prostriedky Európskeho sociálneho fondu vo výške 3 914,39 eur a 15 % finančné prostriedky zo štátneho rozpočtu SR vo výške 690,77 eur.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por., ak súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí, odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na občianske súdne konanie, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Ide teda o obligatórne ustanovenie Trestného poriadku.

Ako vyplýva z citácie zákonodarcu, pokiaľ je splnená zákonná podmienka, že poškodená strana si svoj nárok na náhradu škody uplatnila riadne a včas, je povinnosťou súdu prvého stupňa rozhodnúť o náhrade škody. Keďže v danom prípade výrok o náhrade škody chýbal a poškodená strana na túto absenciu v zákonnej odvolacej lehote poukázala a domáhala sa doplnenia takéhoto výroku, bolo povinnosťou, v danom prípade odvolacieho súdu, tento výrok doplniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval takto v súlade s ustanovením §-u 322 ods. 3 Trestného poriadku, podľa ktorého môže odvolací súd rozhodnúť sám rozsudkom vo veci, konkrétne aj vo výroku o náhrade škody a to na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.